

Oikeustapauskokoelma

Asia T-140/15

**Aurora Srl
vastaan
yhteisön kasvilajikevirasto**

Kasvilajikkeet – Mitättömyysmenettely – Sokerijuurikaslaajike M 02205 – Asetuksen (EY) N:o 2100/94 20 artiklan 1 kohdan a alakohta – Asetuksen N:o 2100/94 7 artikla – Ehdokaslajikkeen erotettavuus – Tekninen tutkimus – Menettely valituslautakunnassa – Velvollisuus analysoida huolellisesti ja puolueettomasti kaikki käsiteltävään asiaan liittyvät merkitykselliset seikat – Päätösten muuttamista koskeva toimivalta

Tiivistelmä – Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 23.11.2017

1. *Tuomioistuinmenettely – Kannekirjelmä – Muotovaatimukset – Yhteenvedo kanneperusteista – Nimenomainen viittaus kanteen perustana oleviin säännöksiin ei ole tarpeen – Virhe säännösten yksilöinnissä ei vaikuta kanteen tutkittavaksi ottamiseen*

(Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan 1 kohta ja 53 artiklan 1 kohta; unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklan d alakohta)

2. *Maatalous – Yhtenäinen lainsäädäntö – Kasvilajikkeiden suoja – Perusteettomasti myönnettyjen kasvinjalostajanoikeuksien julistaminen mitättömäksi – Yhteisön kasvilajikeviraston harkintavalta – Suojatun lajikkeen tutkiminen uudelleen – Edellytykset – Vakavat epäilyt siitä, onko kasvinjalostajanoikeudet myönnetty lainmukaisesti – Todistustaakka*

(Neuvoston asetuksen N:o 2100/94 7, 10, 20, 54 ja 55 artikla)

3. *Maatalous – Yhtenäinen lainsäädäntö – Kasvilajikkeiden suoja – Tekninen tutkimus – Yhteisön kasvilajikeviraston harkintavalta – Ullottuvuus – Rajat*

(Neuvoston asetuksen N:o 2100/94 7 artiklan 1 kohta ja 56 artiklan 2 kohta)

4. *Maatalous – Yhtenäinen lainsäädäntö – Kasvilajikkeiden suoja – Muutoksenhakumenettely – Yhteisön kasvilajikeviraston päätöksestä tehty valitus, joka on jätetty valituslautakuntaan – Tosiseikkojen tutkiminen viran puolesta – Velvollisuus tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki merkitykselliset seikat – Ullottuvuus*

(Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohta; neuvoston asetuksen N:o 2100/94 76 artikla; komission asetuksen N:o 874/2009 51 artikla)

5. *Maatalous – Yhtenäinen lainsäädäntö – Kasvilajikkeiden suoja – Muutoksenhakumenettely – Kanne unionin tuomioistuimissa – Valvonnan laajuus – Lainmukaisuuden arviointi niiden tietojen perusteella, jotka olivat käytettävissä päätöksen tekohetkellä*

(Neuvoston asetus N:o 2100/94)

6. *Maatalous — Yhtenäinen lainsäädäntö — Kasvilajikkeiden suoja — Muutoksenhakumenettely — Kanne unionin tuomioistuimissa — Unionin yleisen tuomioistuimen mahdollisuus muuttaa riidanalaista päätöstä — Rajat*

(Neuvoston asetuksen N:o 2100/94 73 artiklan 3 kohta)

1. Asianosaisen ei tarvitse vedota nimenomaisesti säännöksiin, joihin se perustaa esittämänsä kanneperusteet. On riittävää, että kannekirjelmässä esitetään riittävän selvästi kyseisen asianosaisen vaatimuksen kohde sekä pääasialliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin vaatimus perustuu. Tämä pätee soveltuvin osin silloin, kun säännösten, joihin kanneperusteet perustuvat, yksilöinnissä on virhe.

(ks. 38 kohta)

2. Yhteisön kasvilajikevirastolla on laaja harkintavalta siltä osin kuin kyse on yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun asetuksen N:o 2100/94 20 artiklassa tarkoitetusta kasvinjalostajanoikeuksien mitättömäksi julistamisesta. Ainoastaan vakavat epäilyt siitä, täyttyivätkö kyseisen asetuksen 7 tai 10 artiklassa vahvistetut edellytykset tämän asetuksen 54 ja 55 artiklassa säädettyjen tutkinnan ja tutkimuksen tekohetkellä, voivat siis oikeuttaa suojatun lajikkeen tutkimisen uudelleen asetuksen N:o 2100/94 20 artiklaan perustuvassa mitättömyysmenettelyssä. Tässä asiayhteydessä kolmannen, joka vaatii kasvinjalostajanoikeuksien mitättömäksi julistamista, on esitettävä olennaiset todisteet ja tosiseikat, jotka ovat omiaan luomaan vakavia epäilyjä siitä, onko kyseisen asetuksen 54 ja 55 artiklassa säädettyjen tutkinnan ja tutkimuksen jälkeen myönnetty kasvinjalostajanoikeudet myönnetty lainmukaisesti.

(ks. 57 ja 58 kohta)

3. Ks. tuomion teksti.

(ks. 62 ja 70 kohta)

4. Yksityiskohtaisista säännöistä asetuksen N:o 2100/94 soveltamiseksi menettelyssä yhteisön kasvilajikevirastossa annetun asetuksen N:o 874/2009 51 artiklan nojalla yhteisön kasvilajikevirastossa (CPVO) noudatettavia menettelyjä on sovellettava valitusmenettelyyn soveltuvin osin. Yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista annetun asetuksen N:o 2100/94 76 artiklassa vahvistettua tosiseikkojen viran puolesta tutkimisen periaatetta on näin ollen sovellettava myös CPVO:n valituslautakunnassa käytävässä tällaisessa menettelyssä. Toisaalta valituslautakuntaa sitoo myös hyvän hallinnon periaate, jonka nojalla sen on tutkittava huolellisesti ja puolueettomasti kaikki sen käsiteltävänä olevan asian merkitykselliset tosiseikat ja oikeudelliset seikat.

Näin ollen kun on esitetty väite, jonka mukaan ehdokaslajikkeen erotettavuus on todettu vertailulajikkeen tietojen perusteella, jotka kävivät ilmi kyseisen lajikkeen virallisesta kuvauksesta, eikä suoritetuista vertailevista viljelykokeista saatujen tulosten perusteella, valituslautakunnan on käytettävä laajennettuja tutkintavaltuuksia, jotka sille on annettu asetuksen N:o 2100/94 76 artiklassa, varmistaakseen vertailulajikkeen niiden luokittelupisteiden alkuperän, jotka on esitetty erotettavuutta koskevan vertailevan selvityksen toiseksi viimeisessä ja viimeisessä versiossa ja tehdäkseen niistä johtopäätöksensä. Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdassa vahvistetun hyvän hallinnon periaatteen mukaisesti valituslautakunnan on nimittäin tutkittava huolellisesti ja puolueettomasti kaikki merkitykselliset seikat, kun se arvioi yhteisön kyseisen kasvinjalostajanoikeuden voimassaoloa, ja kerättävä kaikki harkintavaltansa käyttämistä varten tarvittavat tosiseikat ja oikeudelliset seikat.

(ks. 72–74, 76 ja 77 kohta)

5. Ks. tuomion teksti.

(ks. 83 kohta)

6. Unionin tuomioistuimille annettu yhteisön kasvilajikeviraston (CPVO) valituslautakunnan päätösten muuttamista koskeva toimivalta ei anna sille oikeutta korvata CPVO:n valituslautakunnan arviointia omalla arvioinnillaan eikä myöskään oikeutta arvioida sellaisia seikkoja, joista valituslautakunta ei ole lausunut. Päätöksen muuttamista koskevan toimivallan käytön on näin ollen lähtökohtaisesti rajoitettava tilanteisiin, joissa unionin tuomioistuimet valituslautakunnan arvioinnin tutkittuaan voivat määrittää selvittämiensä tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella päätöksen, joka valituslautakunnan olisi pitänyt tehdä.

(ks. 90 ja 91 kohta)